

14 Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. *15* A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. *16* **Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.**

K Vánoční době, k prosinci světlo jaksi patří. Tmy je sice víc, než by se nám líbilo, jakmile se ale setmí, objevuje se mnoho adventních světel. I mě před svátky téma světla zaujalo. Proto o něm chci, spolu s Vámi, v tuto chvíli přemýšlet. O světle a životě.

Kdybychom teď mohli přemýšlet o důležitosti světla pro svět, pro život, nejspíš bychom se shodli, že bez světla by život nebyl. Světlo je důležité. Je základní podmínkou fotosyntézy, práce stromů na spalování oxidu uhličitého na kyslík. Je ale důležité i pro růst rostlin a další fyzikální procesy. Bez světla by nebyl život. Bez světla by byla tma. Ve tmě nelze žít. I proto potřebujeme různá světla, která nám, když je tma, pomáhají a umožňují pracovat, číst, vidět, žít. potřebujeme lustry, baterky a lampy a různá jiná světla, třeba světýlka pro radost.

Stejně tak je světlo důležité i v symbolickém významu, jak o něm mluví 16. verš evangelium podle Matouše. Jako je potřeba světlo k životu, stejně tak jsou ve světě potřební křesťané, následovníci Pána Ježíše, věřící lidé. Jsme potřeba. Vy jste světlo světa, říká Pán Ježíš. A když jste světlem, máte svítit. Protože je tma, máte zářit!

Máme být světlem. Slova samotného Ježíše nám náš úkol připomínají. Světlem, které brání vládě tmy. Světlem, které je jedním ze zásadních faktorů toho, že existuje život. Máme být těmi, díky kterým bude na světě dobře, lépe. Máme být vidět, máme zářit, máme proměňovat svět, umožňovat vecem, aby byli, i když to není samozřejmé.

Světlo nám připadá samozřejmé. Existence církve, našeho sboru nám připadá samozřejmá. To, že je možné víru vyznávat mít, nám připadá samozřejmé. Že je křesťanství přirozenou součástí společenského života nám připadá běžné, normální, samozřejmé. Ale nic z toho samozřejmé, ani normální není. Stejně tak, jako není samozřejmé a normální, že je člověk dobrý, že je ohleduplný, že je soucitný, pomáhá, ... Příliš často okolo sebe vidíme opak.

Ale zářící, dobří, soucitní, milující, takoví máme být. Máme dobrou ve světě pomáhat, máme ho tvořit. Máme zářit. Mnozí lidé se o to skutečně usilovně snaží. Chtějí být dobří, chtějí se o dobro ve světě snažit.

Nejpsíš i mnoho z vás takovou snahu má. Jsem si jistá, že děláte mnoho dobrého. Že jste v posledních měsících přispěli na charitu, udržujete pěkný vztah se svými sousedy, pouštíte sednout starší osobu, nakoupil si seniorovi, nebo sousedům v karanténě, poslal si krabici od bot plnou dárků pro děti chudých rodin, ... Mohla bych jmenovat ještě mnoho dalších okamžiků. V různých okamžicích svého života záříš. Záříš?

Můžeme svítit dost? Máme dost světla na to, abychom ze světa odstranili tmu a zlo? Abychom pomohli životu a dobru? Je důležité, abychom svítili. Pán Ježíš říká, vy jste světlo světa! Ať svítí vaše světlo před lidmi! Dvě slova dnešního textu mě zaujala natolik, že o právě o nich v tyto sváteční dny mluvím. Vaše světlo, naše světlo, mé světlo, Jaké je mé světlo? Co je tvé světlo? Co svítí do života tobě, nám?

Možná máme pocit, že žádné jiné, než své světlo do života nepotřebujeme. Máme svůj život pod kontrolou. Vše ovládáme. Vystačíme si. Nepotřebujeme nikoho, kdo by nám ukazoval cestu, nikoho, kdo by nás vedl jako malé dítě za ručičku. Nechceme, aby to vypadalo tak, že jsou věřící lidé nejistí a nesebevědomí, neschopní nést za svůj život plnou odpovědnost, a tak ji přesouvají z části na Boha.

Jenže, nikdo nemá svůj život pod kontrolou. Vždyť co, když ne poslední měsíce nás utvrzují o opaku? Jenže se vlastně neznáme. Náš vnitřní svět je obestřen tmou. Možná ještě větší, než svět okolo nás.

V jakých temnotách se právě nalézáme my? Jakými temnotami procházíme? Co nás znepokojuje, co nás zotročuje, co nám zužuje životní prostor? Co nám bere svobodu nebo rovnou v jakém zajetí se ocitáme? Pokud si odpovíme, pokud v nějaké takové situaci jsme a nalezneme odvahu ji pojmenovat, pak slyšíme i to druhé: Pozvání k následování Krista, který vyvádí z temnot a nabízí světlo života.

V evangeliu podle Jana 8 Pán Ježíš říká: „**Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.**“

Když je okolo nás, v nás tma, potřebujeme světlo, které posvítí do našeho života, života v tomto světě okolo, i do života mé duše. Potřebuji světlo Ježíšovo i proto, abych si nemusel sám tápat v tom, co je správné a co ne. Potřebuji vědět, kudy vede dobrá cesta v životě, i když se mi po ní jít třeba moc nedaří. Svůj život mám pod kontrolou jen z malé části a jistotu nemůžeme brát ze sebe, se svých schopností. V nás totiž jistota není.

Potřebujeme světlo, které budeme následovat, abychom měli světlo života. To je světlo, kterým máme zářit ve světě. To je světlo, které mají vidět lidé, aby vzdali chválu nebeskému Otci.

Teprve přemožení Boží láskou zjevenou v Pánu Ježíši děláme nezištné a nesamozřejmé věci. Jak si uděláme čas, i když z toho nic nemáme. Teprve přemožení Boží láskou se snažíme pochopit člověka, i když nás první setkání vylekalo. Teprve tak sloužíme, i když nás nikdo nenutí a netlačí vynučováním. Pak neoplácíme zlým za zlé. Pak z nás cosi září, i když po lidsku viděno nemáme proč mít dobrou náladu. Mělo by být vidět, jak nás provází zvláštní pokoj a moudrost, takže nač sáhneme, to směřuje k dobrému.

Naše záře není a nemá být ani v lidech očí tím, co je na naši čest a slávu. Tolik světla ze svých schopností, ze své dobroty ani vytvořit nedokážeme. Když ale odrážíme Boží světlo, bude té záře dost i pro ostatní. Nesvítíme, abychom vynikli, ale aby lidé oslavovali našeho nebeského Otce.

Všechno naše dobré konání i všechno naše svědčení slovem má jediný účel - aby si lidé přivlastnili poznání, že Bůh je dobrý, aby se s Ním spojili, aby s Ním byli živi a oslavovali jej tak, jak si zaslouží.

Zářit znamená vědět, že jsme Boží a že jsme tu pro druhé. V jednom z našich zěvníků je píseň ve které se zpívá: Chtěl bych být majákem, v příboji stát, chtěl bych být majákem, lodím směr dát... Myslím, že tohle má na mysli Ježíš, když mluví o světle. Má nás být vidět. Jsme zde světlem, majákem, orientačním bodem pro všechny, kteří se právě zmítají v různých bouřích svého života. Jsme ve světě potřeba, protože svět potřebuje Boha, kterému věříme!

Budmě světlem. A nechme si svítit Pánem Ježíšem. On přišel, abychom žili. Ve tmě život není. Přináší světlo nám a my ho, jako skauti před vánoci, máme nést dál i po svátcích. Bůh v Pánu Ježíši svítí nám. A našim prostřednictvím pak chce svítit světu. Aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán!